

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/1844 z dnia 13 lipca 2015 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 389/2013 w odniesieniu do technicznego wykonania protokołu z Kioto po 2012 r. ⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1845 z dnia 14 października 2015 r. ustalające stopy procentowe, które mają być stosowane do obliczania kosztów finansowania środków interwencyjnych obejmujących zakup, przechowywanie i zbył zapasów na rok budżetowy 2016 EFRG 7
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1846 z dnia 14 października 2015 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz walcówki pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 9
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1847 z dnia 14 października 2015 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 26

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2015/1848 z dnia 5 października 2015 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityk zatrudnienia państw członkowskich na rok 2015 28
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/1849 z dnia 13 października 2015 r. w sprawie środków zapobiegających wprowadzeniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w niej organizmów szkodliwych w odniesieniu do niektórych warzyw pochodzących z Ghany (notyfikowana jako dokument nr C(2015) 6858) 33

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2015/1844

z dnia 13 lipca 2015 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 389/2013 w odniesieniu do technicznego wykonania protokołu z Kioto po 2012 r.

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, mających znaczenie dla zmiany klimatu, oraz uchylające decyzję nr 280/2004/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 5 i 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konferencja Stron Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), służąca za spotkanie stron protokołu z Kioto, przyjęła poprawkę dauhańską ustanawiającą drugi okres rozliczeniowy protokołu z Kioto, rozpoczynający się dnia 1 stycznia 2013 r. i kończący się dnia 31 grudnia 2020 r. („poprawka dauhańska”). Unia zatwierdziła poprawkę dauhańską decyzją Rady (UE) 2015/1339⁽²⁾ (decyzja w sprawie ratyfikacji).
- (2) Niezbędne techniczne wykonanie poprawki dauhańskiej do protokołu z Kioto powinno być przeprowadzone w ramach rejestru Unii i krajowych rejestrów w ramach protokołu z Kioto. Konieczne jest również zapewnienie zgodności z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾ oraz decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 406/2009/WE⁽⁴⁾, a także spójnego wdrożenia uzgodnionych na szczycie międzynarodowym wymogów w zakresie rozliczania, tak by zapewnić optymalną przejrzystość, a także dokładność w zakresie rozliczania jednostek AAU, RMU, ERU, CER, tCER oraz lCER przez Unię i państwa członkowskie, unikając jednocześnie, w miarę możliwości, stwarzania obciążeń i kosztów administracyjnych, w tym kosztów związanych z udziałem w dochodach oraz opracowaniem i utrzymaniem narzędzi informatycznych.
- (3) Z chwilą wejścia w życie poprawki dauhańskiej Unia i państwa członkowskie będą zobowiązane do wydawania w swoich rejestrach protokołu z Kioto jednostek przyznanej emisji (AAU) w ilości równej ich przyznanej ilości ustalonej zgodnie z decyzją w sprawie ratyfikacji, dodając wszelkie ilości wynikające ze stosowania art. 3 ust. 7bis protokołu z Kioto.

⁽¹⁾ Dz.U. L 165 z 18.6.2013, s. 13.

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/1339 z dnia 13 lipca 2015 r. w sprawie przyjęcia w imieniu Unii Europejskiej poprawki dauhańskiej do Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu i wspólnej realizacji wynikających z niego zobowiązań (Dz.U. L 207 z 4.8.2015, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

⁽⁴⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 406/2009/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wysiłków podjętych przez państwa członkowskie, zmierzających do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych w celu realizacji do roku 2020 zobowiązań Wspólnoty dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 136).

- (4) W następstwie jakiegokolwiek korekty powiększającej roczny limit emisji państwa członkowskiego zgodnie z art. 10 decyzji nr 406/2009/WE lub art. 27 rozporządzenia (UE) nr 525/2013 państwo to może być zmuszone do nabycia dodatkowych jednostek AAU na końcu drugiego okresu rozliczeniowego, jeśli wykorzystało ten dodatkowy roczny limit emisji w celu pokrycia swoich emisji na mocy decyzji nr 406/2009/WE lub przekazało go innemu państwu członkowskiemu. Państwo członkowskie, którego to dotyczy, może także wykorzystywać swoją rezerwę nadwyżki z poprzedniego okresu, o której mowa w art. 3 pkt 13b) rozporządzenia (UE) nr 525/2013, jeżeli jego emisje przekraczają przyznane mu uprawnienia do emisji. Wszelkie wynikające z tego nabycie jednostek AAU będzie podlegało stosowaniu udziału we wpływach w następstwie pierwszego międzynarodowego przekazania jednostek AAU, o którym mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 525/2013. W stosownych przypadkach sytuacje takie można uznać za rozbieżności rozliczeniowe powstałe podczas dostosowywania wdrażania przepisów Unii do zasad uzgodnionych na mocy protokołu z Kioto w rozumieniu art. 10 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 525/2013.
- (5) Aby dokonać rozliczenia dotyczącego jednostek AAU w ramach jakiegokolwiek przekazywania rocznych limitów emisji netto zgodnie z decyzją nr 406/2009/WE, na końcu drugiego okresu rozliczeniowego protokołu z Kioto należy ustanowić proces rozliczenia.
- (6) Zgodnie z art. 11a dyrektywy 2003/87/WE prowadzącym instalacje stacjonarne i operatorom statków powietrznych zezwala się na wymianę jednostek CER i ERU w zamian za uprawnienia. Wymienione jednostki CER i ERU ważne w pierwszym okresie rozliczeniowym protokołu z Kioto stanowią potencjalnie emisje objęte systemem EU ETS w drugim okresie rozliczeniowym. Ponieważ poprawka dauhańska ustanawia ograniczenia dotyczące przenoszenia jednostek CER i ERU z pierwszego do drugiego okresu rozliczeniowego protokołu z Kioto, państwa członkowskie powinny przekazać Unii odpowiadającą liczbę jednostek AAU ważnych w pierwszym okresie rozliczeniowym, aby pokryć te potencjalne emisje, zaś Unia powinna przekazać państwom członkowskim odnośne jednostki CER i ERU ważne w pierwszym okresie zobowiązań protokołu z Kioto, otrzymane od operatorów instalacji stacjonarnych i operatorów statków powietrznych w zamian za uprawnienia.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 389/2013 ⁽¹⁾.
- (8) Niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym, gdyż jest ono niezbędne do dokonania przejściowych przekazania przed końcem dodatkowego okresu na wypełnienie zobowiązań w ramach pierwszego okresu rozliczeniowego protokołu z Kioto, o którym mowa w art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 525/2013.
- (9) Niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane od daty wejścia w życie poprawki dauhańskiej do protokołu z Kioto, z wyjątkiem w zakresie, w jakim przewiduje ono przejściowe przekazania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 389/2013 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dodaje się art. 73a w brzmieniu:

„Artykuł 73a

Przekazywanie jednostek CER i ERU wymienianych w ramach systemu EU ETS

1. Centralny administrator informuje wszystkich krajowych administratorów o liczbie jednostek CER i ERU ważnych w pierwszym okresie rozliczeniowym, przekazanych zgodnie z art. 60 z rachunków posiadania operatora i rachunków posiadania operatorów statków powietrznych zarządzanych przez dane państwo członkowskie. Centralny administrator dodaje do tej liczby część liczby jednostek CER i ERU ważnych w pierwszym okresie rozliczeniowym, przekazanych zgodnie z art. 60 z rachunków posiadania operatorów i rachunków posiadania operatorów statków powietrznych zarządzanych przez państwa członkowskie bez rejestru PzK w pierwszym okresie rozliczeniowym, proporcjonalnie do limitów ilościowych poszczególnych państw członkowskich dotyczących przenoszenia jednostek CER i ERU z pierwszego do drugiego okresu rozliczeniowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 389/2013 z dnia 2 maja 2013 r. ustanawiające rejestr Unii zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, decyzjami nr 280/2004/WE i nr 406/2009/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylające rozporządzenia Komisji (UE) nr 920/2010 i nr 1193/2011 (Dz.U. L 122 z 3.5.2013, s. 1).

2. Przed końcem dodatkowego okresu na wypełnienie zobowiązań w ramach pierwszego okresu rozliczeniowego protokołu z Kioto, o którym to okresie mowa w art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 525/2013, centralny administrator przekazuje każdemu krajowemu rejestrowi PzK z unijnego rachunku międzynarodowych jednostek emisji pewną liczbę jednostek CER i ERU ważnych w pierwszym okresie zobowiązań, równą całkowitej liczbie określonej zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.
  3. Centralny administrator dopilnowuje, by EUTL zapobiegał wszystkim transakcjom jednostek przekazanych zgodnie z ust. 1, z wyjątkiem:
    - a) anulowania jednostek zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 525/2013;
    - b) umarzania jednostek zgodnie z art. 11 rozporządzenia (UE) nr 525/2013;
    - c) przeniesienia jednostek z pierwszego do drugiego okresu rozliczeniowego zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 525/2013;
    - d) przekazania jednostek w obrębie jednego rejestru PzK.
  4. Natychmiast po przekazaniu dokonanym zgodnie z ust. 2 każdy krajowy administrator przekazuje pewną liczbę jednostek AAU na rachunek posiadania odpowiedniej strony w rejestrze Unii, równą liczbie jednostek emisji zwracanej temu państwu członkowskiemu zgodnie z ust. 2.”;
- 2) dodaje się art. 73b–73g w brzmieniu:

„Artykuł 73b

Wydawanie i deponowanie jednostek AAU

1. Przed dokonaniem transakcji umarzania zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 525/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady (*), centralny administrator:
  - a) wydaje pewną liczbę jednostek AAU równą liczbie przyznanych Unii uprawnień do emisji określonej zgodnie z decyzją Rady (UE) 2015/1339 (**) w unijnym rachunku AAU w rejestrze Unii;
  - b) natychmiast przekazuje pewną liczbę jednostek AAU równą liczbie uprawnień do emisji ogólnych utworzonych zgodnie z decyzją Komisji 2010/634/UE (***) z unijnego rachunku AAU na rachunek depozytowy ETS AAU w rejestrze Unii.
2. Najpóźniej w terminie trzech miesięcy po zamknięciu rachunku zgodności w ramach ESD na rok 2020 zgodnie z art. 31, każdy krajowy administrator:
  - a) wydaje pewną liczbę jednostek AAU równą liczbie przyznanych odpowiedniemu państwu członkowskiemu uprawnień do emisji określonej na podstawie decyzji w sprawie ratyfikacji w rachunku posiadania strony w jej rejestrze PzK;
  - b) natychmiast przekazuje pewną liczbę jednostek AAU równą całkowitej liczbie jednostek rocznych limitów emisji odpowiadającej rocznemu limitowi emisji danego państwa członkowskiego dla wszystkich lat zgodnie z art. 3 ust. 2 decyzji nr 406/2009/WE, jak ustalono przed wszelkimi zmianami zgodnie z art. 27 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 525/2013, z rachunku posiadania strony na rachunek depozytowy AAU ESD w rejestrze PzK.
3. Przed zakończeniem procesów rozliczeniowych zgodnie z art. 73f centralny administrator dopilnowuje, by EUTL zapobiegał wszystkim transakcjom z udziałem jednostek AAU z rachunku depozytowego ETS AAU lub z rachunków depozytowych ESD AAU, z wyjątkiem:
  - a) anulowania lub przekazywania pewnej liczby jednostek AAU mniejszej od liczby lub równej liczbie jednostek rocznych limitów emisji przekazanych na rachunek usunięcia uprawnień w ramach ESD zgodnie z art. 88 ust. 2;
  - b) umarzania pewnej liczby jednostek AAU zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 525/2013 równej liczbie jednostek rocznych limitów emisji przekazanych na rachunek usunięcia uprawnień w ramach ESD zgodnie z art. 31 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, odpowiadającej ilości emisji gazów cieplarnianych wpisanej na rachunku zgodności w ramach ESD zgodnie z art. 77 niniejszego rozporządzenia;

- c) anulowania lub przekazywania pewnej liczby jednostek AAU mniejszej od liczby lub równej liczbie jednostek rocznych limitów emisji przekazanych na rachunek usunięcia uprawnień w ramach ESD zgodnie z art. 31 ust. 4, przekraczającej ilość emisji gazów cieplarnianych wpisanej na rachunku zgodności w ramach ESD zgodnie z art. 77;
- d) przekazywania wymaganego do celów procesów rozliczeniowych zgodnie z art. 73f;
- e) konwersji jednostek AAU na jednostki ERU, pod warunkiem że pewna liczba rocznych limitów emisji równa sumie jednostek AAU poddawanych konwersji i jednostek ERU wymaganych, by spełnić wymóg udziału w dochodach, o którym mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 525/2013, została przekazana na rachunek usunięcia uprawnień w ramach ESD zgodnie z art. 31 ust. 4 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 73c

Przekazywanie i wykorzystywanie jednostek

1. Centralny administrator dopilnowuje, by EUTL zapobiegał transakcjom z udziałem jednostek CER, ERU, tCER i lCER, które zostały wykorzystane zgodnie z art. 81, z wyjątkiem:

- a) przekazywania jednostek z rachunku zgodności w ramach ESD w rejestrze Unii do rejestru PzK danego państwa członkowskiego zgodnie z art. 31 ust. 3;
- b) umarzania jednostek zgodnie z art. 11 rozporządzenia (UE) nr 525/2013;
- c) przeniesienia jednostek z pierwszego do drugiego okresu rozliczeniowego zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 525/2013.

2. Po zakończeniu przeniesienia jednostek z pierwszego do drugiego okresu rozliczeniowego zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 525/2013 centralny administrator dopilnowuje, by EUTL zapobiegał wykorzystywaniu jednostek CER, ERU, tCER lub lCER na mocy art. 81 niniejszego rozporządzenia, chyba że jednostki te są ważne w drugim okresie rozliczeniowym protokołu z Kioto.

Artykuł 73d

Anulowanie jednostek

1. Po zakończeniu przeniesienia jednostek z pierwszego do drugiego okresu rozliczeniowego zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 525/2013 centralny administrator anuluje wszystkie jednostki CER i ERU pozostające na rachunku umarzania jednostek Kioto dla sektora lotniczego.

2. Po zakończeniu przeniesienia jednostek z pierwszego do drugiego okresu rozliczeniowego zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 525/2013 centralny administrator żąda od krajowych administratorów anulowania jednostek CER i ERU ważnych w pierwszym okresie rozliczeniowym protokołu z Kioto, przechowywanych na rachunkach ETS zarządzanych przez tych administratorów w rejestrze Unii lub anuluje je.

Artykuł 73e

Umarzanie jednostek

W zakresie, w jakim emisje objęte dyrektywą 2003/87/WE przekraczają liczbę przyznaną Unii uprawnień do emisji określoną zgodnie z decyzją w sprawie ratyfikacji, centralny administrator umarza jednostki AAU z unijnego rachunku rezerwy nadwyżki z poprzedniego okresu.

Artykuł 73f

Przeniesienie w rejestrze Unii

Centralny administrator dokonuje przeniesienia wszystkich jednostek AAU z centralnego rachunku rozliczeniowego ETS oraz jednostek AAU przekazanych zgodnie z art. 73a ust. 4 niniejszego rozporządzenia na unijny rachunek rezerwy nadwyżki z poprzedniego okresu ustanowiony na mocy art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 525/2013.

Artykuł 73g

Procesy rozliczeniowe

1. W ciągu sześciu miesięcy od zamknięcia rachunku zgodności w ramach ESD na rok 2020 zgodnie z art. 31 centralny administrator oblicza wartość rozliczenia dla każdego państwa członkowskiego poprzez odjęcie wartości przekazania jednostek AEA netto od wartości nabycia jednostek AEA netto między państwami członkowskimi w okresie 2013-2020.
2. Jeżeli państwo członkowskie ma ujemną wartość rozliczenia zgodnie z ust. 1, odpowiedni krajowy administrator przekazuje pewną liczbę jednostek AAU równą wartości rozliczenia z rachunku depozytowego AAU ESD na centralny rachunek rozliczeniowy w ramach ESD.
3. Jeżeli państwo członkowskie ma dodatnią wartość rozliczenia zgodnie z ust. 1 oraz po zakończeniu wszystkich przekazania zgodnie z ust. 2 centralny administrator przekazuje pewną liczbę jednostek AAU równą wartości rozliczenia na rachunek posiadania strony w danym państwie członkowskim.
4. Przed przeprowadzeniem przekazania, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, odnośny krajowy administrator najpierw przekazuje pewną liczbę jednostek AAU wymaganych, by spełnić wymóg udziału w dochodach stosowany w odniesieniu do pierwszych międzynarodowych przekazania jednostek AAU zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 525/2013.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, mających znaczenie dla zmiany klimatu, oraz uchylające decyzję nr 280/2004/WE (Dz.U. L 165 z 18.6.2013, s. 13).

(**) Decyzja Rady (UE) 2015/1339 z dnia 13 lipca 2015 r. w sprawie przyjęcia w imieniu Unii Europejskiej poprawki dauhańskiej do Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu i wspólnej realizacji wynikających z niego zobowiązań (Dz.U. L 207 z 4.8.2015, s. 1).

(***) Decyzja Komisji 2010/634/UE z dnia 22 października 2010 r. dostosowująca w całej Unii liczbę uprawnień, które mają być wydane w ramach systemu unijnego na rok 2013, oraz uchylająca decyzję 2010/384/UE (Dz.U. L 279 z 23.10.2010, s. 34).";

- 3) w załączniku I wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1 ust. 2 i 3 stosuje się jednak od daty opublikowania przez Komisję w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* komunikatu w sprawie wejścia w życie poprawki dauhańskiej do protokołu z Kioto.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 lipca 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I tabela I-I część V. „Rachunki PzK w ramach skonsolidowanego systemu rejestrów europejskich” dodaje się wiersze w brzmieniu:

Nazwa rodzaju rachunku	Posiadacz rachunku	Administrator rachunku	Liczba rachunków tego rodzaju	Jednostki nieobjęte Kioto			Jednostki Kioto				
				Uprawnienia		AEA	AAU	CER	ERU	1CER/tCER	RMU/ERU z RMU
				Uprawnienia do emisji ogólnych	Uprawnienia do emisji lotniczych						
V. Rachunki PzK w ramach skonsolidowanego systemu rejestrów europejskich											
„Unijny rachunek AAU	UE	Centralny administrator	1	nie	nie	nie	tak	nie	nie	nie	nie
Rachunek depozytowy ESD AAU	Państwo członkowskie	Administrator rejestru PzK	1 na rejestr	nie	nie	nie	tak	nie	nie	nie	nie
Rachunek umarzenia jednostek Kioto dla sektora lotniczego	UE	Centralny administrator	1	nie	nie	nie	tak	tak	tak	nie	nie
Rachunek rezerwy nadwyżki z poprzedniego okresu	Strona protokołu z Kioto	Administrator rejestru PzK (w rejestrze Unii: centralny administrator)	1 na rejestr	nie	nie	nie	tak	nie	nie	nie	nie
Centralny rachunek rozliczeniowy w ramach ESD	UE	Centralny administrator	1	nie	nie	nie	tak	nie	nie	nie	nie”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/1845**z dnia 14 października 2015 r.****ustalające stopy procentowe, które mają być stosowane do obliczania kosztów finansowania środków interwencyjnych obejmujących zakup, przechowywanie i zbycie zapasów na rok budżetowy 2016 EFRG**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20 ust. 1 i 4,

po konsultacji z Komitetem ds. Funduszy Rolniczych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 906/2014 ⁽²⁾ stanowi, że koszty finansowania związane z funduszami uruchomionymi przez państwa członkowskie na zakup produktów muszą być ustalone zgodnie z metodami określonymi w załączniku I do tego rozporządzenia.
- (2) Pkt I.1 załącznika I do rozporządzenia delegowanego (UE) nr 906/2014 stanowi, że kwoty przedmiotowych kosztów finansowania oblicza się na podstawie stopy procentowej jednolitej dla całej Unii, ustalonej przez Komisję na początku każdego roku budżetowego. Wymieniona jednolita stopa procentowa stanowi średnią terminowych kwartalnych i rocznych stóp EURIBOR, odnotowanych w ciągu sześciomiesięcznego okresu bazowego ustalanego przez Komisję, poprzedzającego przekazanie przez państwa członkowskie powiadomienia, o którym mowa w pkt I.2 akapit pierwszy tego załącznika, ważonych do wysokości, odpowiednio, jednej trzeciej i dwóch trzecich.
- (3) Ponadto, zgodnie z pkt I.2 akapit drugi w załączniku I do rozporządzenia delegowanego (UE) nr 906/2014, w przypadku braku powiadomienia ze strony państwa członkowskiego, w formie i terminie, o których mowa w akapicie pierwszym tego punktu, uznaje się, że stopa procentowa ponoszona przez to państwo członkowskie wynosi 0 %. W przypadku gdy państwo członkowskie zgłosi, że nie poniosło żadnych kosztów z tytułu odsetek, ponieważ w okresie referencyjnym nie przechowywało produktów rolnych w magazynach państwowych, Komisja ustala taką stopę procentową zgodnie z akapitem trzecim tego punktu.
- (4) Zgodnie z pkt I.3 załącznika I do rozporządzenia delegowanego (UE) nr 906/2014 stopę procentową ustaloną na podstawie pkt I.2 tego załącznika porównuje się z jednolitą stopą procentową ustaloną na podstawie pkt I.1 tego załącznika. Stopa procentowa mająca zastosowanie do każdego państwa członkowskiego jest niższą z tych dwóch stóp procentowych.
- (5) Jako że w sześciomiesięcznym okresie referencyjnym, który ustalono na okres od stycznia do czerwca 2015 r. i który Komisja uznaje za reprezentatywny w odniesieniu do przechowywania w magazynach państwowych, nie przechowywano produktów rolnych w magazynach państwowych, państwa członkowskie nie były proszone o przekazanie powiadomień na podstawie pkt I.2 akapit pierwszy w załączniku I do rozporządzenia delegowanego (UE) nr 906/2014.
- (6) Stopy procentowe stosowane dla roku budżetowego 2016 EFRG należy ustalić, mając na uwadze powyższe elementy,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do kosztów finansowania związanych z funduszami uruchomionymi przez państwa członkowskie na zakup produktów, poniesionych w czasie roku budżetowego 2016 Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG), stopy procentowe przewidziane w załączniku I do rozporządzenia delegowanego (UE) nr 906/2014 zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia ustala się na poziomie jednolitej stopy procentowej wynoszącej 0,1 %.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549.⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 906/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do wydatków w zakresie interwencji publicznej (Dz.U. L 255 z 28.8.2014, s. 1).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 października 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 października 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/1846**z dnia 14 października 2015 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz walcówki pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 703/2009⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz walcówki pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej („Chiny”).
- (2) Nałożono środki w formie cła *ad valorem* o stawce rezydualnej w wysokości 24 %, natomiast jednej grupie przedsiębiorstw (Valin Group) przyznano indywidualną stawkę cła w wysokości 7,9 %.

2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (3) W następstwie opublikowania zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu⁽³⁾ obowiązujących środków antydumpingowych Komisja otrzymała wniosek o wszczęcie przeglądu wygaśnięcia tych środków zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (4) Wniosek został złożony w dniu 29 kwietnia 2014 r. przez Europejskie Stowarzyszenie Hutnictwa Stali („Eurofer” lub „skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % ogólnej unijnej produkcji walcówki.
- (5) W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody dla przemysłu unijnego.

3. Wszczęcie przeglądu wygaśnięcia

- (6) Ustalwszy, po konsultacji z Komitetem ustanowionym w art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, że istnieją wystarczające dowody do wszczęcia przeglądu wygaśnięcia, w dniu 2 sierpnia 2014 r. w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁴⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) Komisja ogłosiła wszczęcie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

4. Dochodzenie**4.1. Okresy objęte dochodzeniem w ramach przeglądu wygaśnięcia**

- (7) Dochodzenie w sprawie prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody objęło okres od dnia 1 lipca 2013 r. do dnia 30 czerwca 2014 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądowym” lub „ODP”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2011 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądowym („okres badany”).

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 703/2009 z dnia 27 lipca 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz walcówki pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej oraz kończące postępowanie dotyczące przywozu walcówki pochodzącej z Republiki Mołdowy i Turcji (Dz.U. L 203 z 5.8.2009, s. 1).⁽³⁾ Dz.U. C 318 z 1.11.2013, s. 6.⁽⁴⁾ Dz.U. C 252 z 2.8.2014, s. 7.

4.2. Strony zainteresowane postępowaniem i kontrola wyrywkowa

- (8) Komisja oficjalnie powiadomiła skarżącego, znanych zainteresowanych producentów eksportujących i importerów oraz przedstawicieli państwa wywozu, którego dotyczy postępowanie, o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia.
- (9) Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu. Jedna z zainteresowanych stron złożyła wniosek o przesłuchanie z udziałem służb Komisji, które odbyło się w dniu 20 marca 2015 r.
- (10) Ze względu na dużą liczbę chińskich producentów eksportujących oraz importerów niepowiązanych w Unii w zawiadomieniu o wszczęciu przewidziano kontrolę wyrywkową zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.
- (11) Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej, a jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór reprezentatywnej próby, chińscy producenci eksportujący i importerzy niepowiązani zostali poproszeni o zgłoszenie się do Komisji w ciągu 15 dni od wszczęcia przeglądu i dostarczenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (12) Skontaktowano się z łącznie 45 znanymi chińskimi producentami eksportującymi, jednak żaden z nich nie zgłosił się ani nie odpowiedział na formularz dotyczący kontroli wyrywkowej. W związku z tym nie zastosowano kontroli wyrywkowej.
- (13) W świetle braku współpracy Komisja poinformowała władze chińskie, że zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego możliwe jest wykorzystanie najlepszych dostępnych faktów. Komisja nie otrzymała ze strony władz chińskich żadnych uwag ani wniosków o interwencję rzecznika praw stron.
- (14) Skontaktowano się z łącznie 9 znanymi importerami niepowiązanymi. Żaden z importerów nie zgłosił się ani nie odpowiedział na formularz dotyczący kontroli wyrywkowej.
- (15) Na wstępnym etapie dochodzenia z Komisją współpracowało 28 producentów unijnych/grup producentów, którzy reprezentowali około 70 % unijnej produkcji walcówki w ODP. Biorąc pod uwagę dużą liczbę producentów współpracujących, Komisja zastosowała kontrolę wyrywkową. Komisja dokonała doboru próby na podstawie największej reprezentatywnej wielkości produkcji, która mogła zostać właściwie zbadana w dostępnym czasie, biorąc również pod uwagę rozmieszczenie geograficzne i wystarczający zakres poszczególnych rodzajów produktu. Wybrana próba składała się pierwotnie z sześciu przedsiębiorstw i stanowiła 44,2 % produkcji przeznaczonej na wolny rynek.

4.3. Kwestionariusze i weryfikacja

- (16) Komisja rozesłała kwestionariusze do 6 producentów unijnych objętych próbą oraz 2 producentów w potencjalnych państwach analogicznych, którzy zgodzili się na współpracę.
- (17) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od 6 producentów unijnych objętych próbą oraz 2 producentów z potencjalnych państw analogicznych.
- (18) Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:
  - a) producenci unijni:
    - ArcelorMittal Hamburg GmbH, Niemcy
    - Global Steel Wire SA, Hiszpania
    - Moravia Steel AS, Republika Czeska
    - RIVA Acier SA, Francja
    - Saarstahl AG, Niemcy
    - Tata Steel UK Ltd, Zjednoczone Królestwo
  - b) producent z państwa analogicznego:
    - Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalrı T.A.S., Turcja

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY**1. Produkt objęty postępowaniem**

- (19) Produkt objęty niniejszym przeglądem jest taki sam jak produkt objęty pierwotnym dochodzeniem, a mianowicie są to sztaby i pręty, walcowane na gorąco, w nieregularnych kęgach, z żeliwa, stali niestopowej lub stali stopowej, inne niż ze stali nierdzewnej („walcówka” lub „produkt objęty postępowaniem”), pochodzące z Chin, obecnie objęte kodami CN 7213 10 00, 7213 20 00, 7213 91 10, 7213 91 20, 7213 91 41, 7213 91 49, 7213 91 70, 7213 91 90, 7213 99 10, 7213 99 90, 7227 10 00, 7227 20 00, 7227 90 10, 7227 90 50 i 7227 90 95.

2. Produkt podobny

- (20) Dochodzenie w ramach przeglądu potwierdziło, tak jak w pierwotnym dochodzeniu, że produkt objęty postępowaniem oraz walcówka produkowana i sprzedawana na rynku krajowym w Chinach, walcówka produkowana i sprzedawana przez przemysł unijny na rynku unijnym oraz walcówka produkowana i sprzedawana w państwie analogicznym (Turcja) mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, techniczne i chemiczne oraz takie same podstawowe zastosowania. Produkty te uznaje się zatem za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU

- (21) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy jest prawdopodobne, że wygaśnięcie obowiązujących środków doprowadziłoby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu z Chin.

1. Uwagi wstępne

- (22) Jak wspomniano w motywie 12, żaden z chińskich producentów eksportujących nie zaoferował współpracy. W związku z tym zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego ustalenia musiano oprzeć na najlepszych dostępnych faktach, a w szczególności na informacjach zawartych we wniosku o dokonanie przeglądu wygaśnięcia i na danych statystycznych, tj. danych Eurostatu i pochodzących z chińskiej bazy danych dotyczących wywozu.

2. Dumping w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym**a) Państwo analogiczne**

- (23) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego normalną wartość musiano określić w oparciu o ceny płacone lub należne na rynku krajowym lub wartość skonstruowaną w odpowiednim państwie trzecim o gospodarce rynkowej („państwo analogiczne”).
- (24) W toku dochodzenia pierwotnego Turcja posłużyła jako państwo analogiczne do celów ustalenia wartości normalnej w odniesieniu do Chin. Na podstawie informacji we wniosku o przegląd Komisja poinformowała zainteresowane strony w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, że zamierza wykorzystać Brazylię jako państwo analogiczne i wezwała strony do przedstawienia uwag. W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania stwierdzono także, że inne kraje, w szczególności Turcja, Szwajcaria, Norwegia i Japonia, również zostaną zbadane. Zainteresowane strony nie zgłosiły żadnych uwag.
- (25) Poza producentami z Brazylii Komisja skontaktowała się ze wszystkimi znanymi lub potencjalnymi producentami walcówki w Turcji, Szwajcarii, Norwegii i Japonii (państwa, których poziom przywozu walcówki do Unii jest wysoki, co sugeruje znaczącą wielkość produkcji) i Stanach Zjednoczonych (państwo o dużym krajowym przemyśle i rynku).
- (26) Ostatecznie dwóch producentów walcówki zgodziło się na współpracę w ramach dochodzenia i udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu przeznaczonym dla producentów w państwie analogicznym. Byli to Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalrı T.A.S. z Turcji i ArcelorMittal Brasil z Brazylii.
- (27) Przy wyborze najbardziej odpowiedniego państwa analogicznego w przedmiotowym dochodzeniu wzięto pod uwagę szereg czynników, w szczególności wielkość rynku krajowego państwa analogicznego o zadowalającym poziomie konkurencji w odniesieniu do produktu podobnego; reprezentatywność sprzedaży krajowej (ilość i rentowność) współpracujących producentów; asortyment produktów oferowanych przez producentów współpracujących i porównywalność ich produktów i metod produkcji do chińskich produktów i metod.
- (28) Z uwagi na fakt, że Turcja i tureccy współpracujący producenci eksportujący spełniali wszystkie istotne kryteria odpowiedniego państwa analogicznego/producenta, zdecydowano o wykorzystaniu Turcji jako państwa analogicznego.

b) *Wartość normalna*

- (29) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w pierwszej kolejności zbadano, czy całkowita wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego w ODP, dokonywanej przez współpracującego producenta z państwa analogicznego na rzecz klientów niezależnych, była reprezentatywna w porównaniu z całkowitą wielkością sprzedaży eksportowej do Unii, tzn. czy całkowita wielkość takiej sprzedaży krajowej wynosiła przynajmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej produktu podobnego do Unii, dokonywanej przez współpracującego producenta z państwa analogicznego.
- (30) Zbadano również, czy sprzedaż krajowa produktu podobnego może być traktowana jako dokonana w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W tym celu ustalono, jaki odsetek sprzedaży krajowej dokonanej na rzecz niezależnych klientów na rynku krajowym w ODP przyniósł zysk.
- (31) Ponieważ ustalono, że sprzedaż krajowa była dokonywana w wystarczających ilościach i w zwykłym obrocie handlowym, wartość normalną ustalono na podstawie rzeczywistej ceny krajowej i obliczono jako średnią ważoną cen całej krajowej sprzedaży w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

c) *Cena eksportowa*

- (32) Mając na uwadze brak współpracy ze strony chińskich producentów eksportujących i w związku z tym brak szczegółowych informacji na temat chińskich cen, cena eksportowa została ustalona na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Wykorzystano dostępne źródła statystyczne, tj. dane Eurostatu.
- (33) Według danych Eurostatu tylko 696 ton walcówki przywieziono z Chin do Unii w ODP, co odpowiada 0,04 % całkowitego przywozu. Wielkość ta jest nieistotna w świetle całkowitej konsumpcji w Unii (17,8 mln ton).

d) *Porównanie i korekty*

- (34) Komisja dokonała porównania wartości normalnej i ceny eksportowej na podstawie cen *ex-works*. Aby zapewnić uczciwe porównanie, Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. W celu wyrażenia ceny eksportowej na poziomie *ex-works* Komisja dostosowała cenę CIF podawaną przez Eurostat za fracht i ubezpieczenia w oparciu o informacje od skarżącego. Ceny krajowe zostały dostosowane do kosztów frachtu, ubezpieczenia, przeładunku i kredytu na podstawie danych uzyskanych od producenta w państwie analogicznym.

e) *Margines dumpingu*

- (35) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego margines dumpingu został ustalony na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej ze średnią ważoną ceną eksportową. Średnie chińskie ceny eksportowe podawane przez Eurostat w porównaniu z wartościami normalnymi państwa analogicznego nie wykazały istnienia dumpingu.
- (36) Jednocześnie należy podkreślić, że, jak wspomniano w motywie 33, wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem była bardzo niska w ODP. Zauważono również, że w odniesieniu do większości kodów CN ceny znacząco się zmieniały, w niektórych przypadkach do 30 razy w okresie badanym. Zmiany takie są trudne do wyjaśnienia za pomocą „normalnych” mechanizmów rynkowych oraz prawdopodobnie wynikają z małej ilości sprzedaży.
- (37) Ponadto w związku z brakiem współpracy ze strony chińskich eksporterów nie było dostępnych informacji dotyczących asortymentu produktów chińskiego wywozu, dlatego porównanie z wartością normalną w państwie analogicznym można było przeprowadzić jedynie w ujęciu zbiorczym.
- (38) W związku z tym ustalenie braku dumpingu w ODP uznaje się za nieistotne ze względu na łączny wpływ małych ilości przywozu; nieregularnych wahań cen, jak również braku informacji dotyczących asortymentu przywożonych produktów.

3. Dowody wskazujące na prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu

- (39) W świetle okoliczności przedstawionych w motywach od 35 do 38 powyżej Komisja zbadała następnie, czy istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków. W tym badaniu przeanalizowano następujące czynniki: chińskie moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne, zachowanie chińskich eksporterów na innych rynkach oraz atrakcyjność rynku unijnego.

3.1. Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Chinach

- (40) Na podstawie informacji dostarczonych przez Światowe Stowarzyszenie Producentów Stali (World Steel Association) ⁽¹⁾ w odniesieniu do całkowitej chińskiej produkcji walcówki wykazano znaczną tendencję wzrostową w ciągu ostatnich dziesięciu lat, co przełożyło się na poziom produkcji w wysokości ponad 150 mln ⁽²⁾ ton w 2013 r.
- (41) Innymi słowy, Chiny odpowiadają za 77 % światowej produkcji walcówki, co oznacza, że państwo to może w znacznym stopniu wpływać na warunki rynkowe za pomocą decyzji dotyczących sprzedaży. Należy podkreślić, iż roczna produkcja Chin jest ponad siedmiokrotnie wyższa od całkowitej produkcji unijnej. Ponadto ogólny wzrost produkcji chińskiej walcówki od 2011 r. (26 mln ton) sam w sobie przekracza łączną konsumpcję unijną szacowaną na 17 mln ton.
- (42) We wniosku o przegląd wolne moce produkcyjne w Chinach oszacowano na około 50 mln ton. Z uwagi na brak współpracy ze strony Chin trudno było uzyskać dodatkowe informacje w tym zakresie. W świetle wysokich poziomów produkcji, o których mowa w motywach 40 i 41, w porównaniu z europejskimi i światowymi poziomami produkcji, Chiny mogą jednak łatwo spowodować poważne zakłócenia na rynkach poprzez decyzje dotyczące sprzedaży, nawet bez wykorzystania swoich wolnych mocy produkcyjnych.

3.2. Chińska sprzedaż do państw trzecich

- (43) Według chińskiej bazy danych dotyczących wywozu ponad 9 mln ton walcówki zostało wywiezionych w skali światowej przez Chiny podczas ODP, co stanowi ponad 50 % całkowitej konsumpcji w Unii w tym samym okresie. Poniższa tabela zawiera podsumowanie danych liczbowych dla sześciu państw, do których wywóz z Chin jest największy, i dla Turcji, państwa analogicznego, reprezentujących ponad 53 % całkowitego chińskiego wywozu w ODP.

Tabela 1

Wywóz chińskiej walcówki na świecie (wielkość i ceny, w EUR)

Państwo	Wielkość w 2012 r.	Średnia cena w 2012 r.	Wielkość w 2013 r.	Średnia cena w 2013 r.	Wielkość w ODP	Średnia cena w ODP
Tajlandia	756 919	484	1 009 662	423	1 152 561	394
Korea Południowa	1 153 833	498	1 109 207	430	1 134 587	404
Wietnam	390 995	483	684 193	418	774 175	389
Indonezja	381 893	487	554 034	432	615 982	401
Stany Zjednoczone	301 523	458	628 111	408	588 047	391
Malezja	333 185	488	447 220	433	469 895	405
Turcja	2 937	645	6 931	477	30 717	392
Łączny wywóz z Chin	5 539 649		7 943 297		9 073 220	

Źródło: Chińska baza danych dotyczących wywozu.

⁽¹⁾ „2014 Steel Statistical Yearbook”, World Steel Association, <http://www.worldsteel.org/dms/internetDocumentList/statistics-archive/yearbook-archive/Steel-Statistical-Yearbook-2014/document/Steel-Statistical-Yearbook-2014.pdf>

⁽²⁾ Liczba ta obejmuje walcówkę zarówno ze stali węglowej, jak i stali nierdzewnej (stal nierdzewna nie jest produktem objętym postępowaniem). Eurofer, członek Międzynarodowego Forum Hutnictwa Stali Nierdzewnej, oszacował, że w okresie badanym włącznie z ODP produkcja walcówki ze stali nierdzewnej była mniejsza niż 5 % całkowitej produkcji walcówki w Chinach.

- (44) Średnia cena eksportowa ustalona podczas ODP dla każdego z wyżej wymienionych państw była znacząco niższa od wartości normalnej. W związku z tym marginesy dumpingu ustalone w odniesieniu do chińskich średnich cen sprzedaży (jak pokazano w tabeli powyżej) dla państw trzecich wyniosły od 14 % do 24 % ⁽¹⁾.
- (45) Z danych wynika również, że chiński eksport wykazuje tendencję wzrostową w odniesieniu do wielkości oraz tendencję spadkową w odniesieniu do cen. W istocie dostępne dane statystyczne wskazują, że ceny spadały w dalszym ciągu po ODP. Kilka państw dotkniętych tą sytuacją uznało te tendencje za zagrożenie dla własnego przemysłu i wprowadziło środki ochronne (między innymi Malezja i Indonezja, a ostatnio, po ODP, Turcja ⁽²⁾, Stany Zjednoczone i Pakistan).
- (46) Wreszcie, najnowsze doniesienia prasowe ⁽³⁾ sugerują, że na chińskim rynku krajowym, a w szczególności w sektorze budowlanym ⁽⁴⁾, zauważa się spowolnienie. W związku z tym chińskie możliwości sprzedaży są coraz mniejsze: główne rynki eksportowe zamykają się, a podstawowa sprzedaż krajowa spowalnia. Gdyby zatem pozwolono na wygaśnięcie środków w Unii, istnieje duże prawdopodobieństwo, że Chiny mogłyby niezwłocznie skierować swoją sprzedaż po niskich (dumpingowych) cenach w dużych ilościach na rynek unijny.

3.3. Atrakcyjność rynku unijnego

- (47) Ze względu na wyższe ceny na rynku unijnym w porównaniu z chińskimi cenami sprzedaży odnotowanymi w innych państwach trzecich, jak pokazano w tabeli 1, rynek unijny uznaje się za atrakcyjny dla chińskich producentów. Istnienie środków ochronnych na wielu rynkach eksportowych dodatkowo zwiększa atrakcyjność rynku unijnego. Można zatem rozsądnie oczekiwać, że w przypadku uchylecia środków doszłoby do wznowienia wywozu z Chin w znacznych ilościach na rynek unijny. Warto przypomnieć, że przed nałożeniem pierwotnych środków, w 2008 r., wielkość chińskiej sprzedaży na rynku unijnym wynosiła 1,1 mln ton w porównaniu z wielkością 700 ton w ODP.

3.4. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu

- (48) Biorąc pod uwagę ogromną wielkość produkcji walcówki w Chinach i stosowane przez Chiny praktyki dumpingowe w państwach trzecich, a także atrakcyjność rynku unijnego, jak opisano powyżej, istnieje duże prawdopodobieństwo, że uchYLECIE środków antydumpingowych doprowadziłoby do natychmiastowego ponownego wystąpienia dumpingu z Chin w Unii.

D. DEFINICJA PRZEMYSŁU UNIJNEGO

- (49) Podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym produkt podobny był wytwarzany przez 72 producentów unijnych, którzy stanowią przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Żaden z nich nie sprzeciwił się wszczęciu postępowania.
- (50) Wszystkie dane liczbowe odnoszące się do danych wrażliwych musiały być zindeksowane lub podane w formie zakresu dla zachowania ich poufności.

E. SYTUACJA NA RYNKU UNIJNYM

1. Konsumpcja w Unii

- (51) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji w Unii na podstawie dostępnych statystyk przywozu, rzeczywistej sprzedaży współpracujących producentów unijnych, z wyłączeniem sprzedaży eksportowej, oraz szacowanej sprzedaży niewspółpracujących producentów unijnych. Pojęcie konsumpcji odnosi się do sprzedaży na wolnym rynku, w tym sprzedaży na wewnętrzne potrzeby, ale z wyłączeniem sprzedaży na użytek własny. Użytek własny, czyli wewnętrzne przepływy produktu podobnego pomiędzy zintegrowanymi producentami unijnymi w celu dalszego przetworzenia, nie został uwzględniony w wielkości konsumpcji w Unii, gdyż te wewnętrzne przepływy nie stanowią konkurencji dla sprzedaży dokonywanej przez niezależnych dostawców na wolnym rynku. Sprzedaż na wewnętrzne potrzeby, tzn. sprzedaż przedsiębiorstwom powiązanym, została uwzględniona w wielkości konsumpcji w Unii, gdyż zgodnie z danymi zebranymi podczas dochodzenia przedsiębiorstwa powiązane z producentami unijnymi miały możliwość zakupu walcówki również z innych źródeł. Ponadto ustalono, że średnie ceny sprzedaży producentów unijnych przedsiębiorstwom powiązanym pokrywały się ze średnimi cenami sprzedaży przedsiębiorstwom niepowiązanym.

⁽¹⁾ Ze względu na poufność danych konkretne ustalone marginesy dumpingu nie mogą zostać ujawnione i dlatego przedstawiono je w formie przedziałów.

⁽²⁾ Turcja zwiększyła swoją stałą stawkę celną na walcówkę do 40 % w listopadzie 2014 r., czyli po zakończeniu ODP, a więc fakt ten nie spowodował znieszczenia ustaleń w zakresie państwa analogicznego.

⁽³⁾ South China Morning Post z dnia 20 stycznia 2015 r., Le Figaro z dnia 26 marca 2015 r., The Australian Financial Review z dnia 20 kwietnia 2015 r., CNBC z dnia 7 maja 2015 r.

⁽⁴⁾ Walcówka stosowana jest powszechnie w sektorze budowlanym.

- (52) Na tej podstawie sporządzono następujące zestawienie, obrazujące konsumpcję w Unii:

Tabela 2

Konsumpcja w Unii

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Wielkość (w tonach)	18 522 439	16 024 244	17 134 056	17 826 678
Indeks (2011 = 100)	100	87	93	96

Źródło: Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (53) Konsumpcja w Unii zmalała o 4 % z 18,5 mln ton w 2011 r. do 17,8 mln ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Konsumpcja w badanym okresie była niższa niż konsumpcja w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem (od kwietnia 2007 r. do marca 2008 r.) – wynosząca 23,6 mln ton. Spadek konsumpcji jest konsekwencją negatywnego wpływu kryzysu gospodarczego, który spowodował ograniczenie ogólnej konsumpcji walcówki, w szczególności w przemyśle samochodowym i budownictwie.

2. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

a) *Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie*

- (54) Wielkość i udział w rynku przywozu z Chin zostały ustalone na podstawie danych Eurostatu.
- (55) Wielkość przywozu do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, i jego udział w rynku kształtowały się następująco:

Tabela 3

Wielkość przywozu i udział w rynku

Państwo		2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Chiny	Wielkość (w tonach)	3 108	911	88	696
	Indeks (2011 = 100)	100	29	3	22
	Udział w rynku (w %)	0,02	0,01	0,00	0,00
	Indeks (2011 = 100)	100	34	3	23

Źródło: Eurostat.

- (56) Podczas gdy przywóz z Chin stanowił 5 % udziału w rynku i 1,1 mln ton w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem, na podstawie danych Eurostatu przywóz ten praktycznie zniknął z rynku Unii. W rzeczywistości przywóz z Chin zmniejszył się ze 3 108 do 696 ton w badanym okresie.
- (57) Przedsiębiorstwo, któremu przyznano stawkę celną w wysokości 7,9 %, jest powiązane z grupą ArcelorMittal i według skarżących nie produkuje już znacznych ilości walcówki. Jednakże inni chińscy producenci eksportujący również przestali sprzedawać do Unii. Rynek walcówki wydaje się bardzo wrażliwy na ceny, a wzrost cen o 24 % wywołany obowiązującym cłem antydumpingowym spowodował, że chińscy eksporterzy stracili zainteresowanie rynkiem unijnym.

b) Ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, i podcięcie cenowe

- (58) Ceny przywozu określono w oparciu o dane Eurostatu. W związku z nieznaczną wielkością przywozu z Chin do UE, brakiem współpracy ze strony chińskich producentów i brakiem danych dotyczących cen związanych z rodzajem produktu w odniesieniu do niewielkich ilości przywozu, dokonanie miarodajnego obliczenia podjęcia cenowego nie było możliwe. Chińskie ceny stosowane w wywozie do państw trzecich, jak wskazano w tabeli 1, podcinały jednak ceny sprzedaży przemysłu unijnego średnio o ponad 25 %. W związku z tym oczekuje się podjęcia cenowego na podobnym znaczącym poziomie na rynku unijnym, w przypadku wygaśnięcia środków.

3. Przywóz z pozostałych państw trzecich nieobjętych środkami

- (59) Głównymi państwami wywozu do Unii są Mołdawia, Norwegia, Rosja, Ukraina i Szwajcaria. Całkowita wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem z państw trzecich wzrosła o 19,2 % (z 1,22 do 1,45 mln ton) w okresie badanym, co stanowi 7,5 % konsumpcji w Unii. W tym samym okresie średnia jednostkowa cena importowa stopniowo się zmniejszała z 592 do 506 EUR za tonę, co stanowi spadek o 14,6 %.

Tabela 4

Przywóz z państw trzecich

Państwo		2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Mołdawia	Wielkość (w tonach)	47 084	99 126	86 083	185 982
	Indeks (2011 = 100)	100	211	183	395
	Udział w rynku (w %)	0,25	0,62	0,50	1,04
	Średnia cena (EUR/t)	528	483	445	438
	Indeks (2011 = 100)	100	91	84	83
Norwegia	Wielkość (w tonach)	130 614	128 439	125 267	134 313
	Indeks (2011 = 100)	100	98	96	103
	Udział w rynku (w %)	0,71	0,80	0,73	0,75
	Średnia cena (EUR/t)	552	538	495	486
	Indeks (2011 = 100)	100	97	90	88
Rosja	Wielkość (w tonach)	47 185	89 236	91 037	112 748
	Indeks (2011 = 100)	100	189	193	239
	Udział w rynku (w %)	0,25	0,56	0,53	0,63
	Średnia cena (EUR/t)	494	486	436	425
	Indeks (2011 = 100)	100	98	88	86

Państwo		2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Ukraina	Wielkość (w tonach)	379 216	193 955	256 928	307 276
	<i>Indeks (2011 = 100)</i>	100	51	68	81
	Udział w rynku (w %)	2,05	1,21	1,50	1,72
	Średnia cena (EUR/t)	505	507	457	443
	<i>Indeks (2011 = 100)</i>	100	100	90	88
Szwajcaria	Wielkość (w tonach)	290 689	293 352	297 980	298 104
	<i>Indeks (2011 = 100)</i>	100	101	103	103
	Udział w rynku (w %)	1,57	1,83	1,74	1,67
	Średnia cena (EUR/t)	694	632	607	596
	<i>Indeks (2011 = 100)</i>	100	91	87	86
Pozostałe państwa trzecie ogółem	Wielkość (w tonach)	1 220 464	1 086 787	1 250 867	1 454 411
	<i>Indeks (2011 = 100)</i>	100	89	102	119
	Udział w rynku (w %)	6,59	6,78	7,30	8,16
	Średnia cena (EUR/t)	591	564	522	506
	<i>Indeks (2011 = 100)</i>	100	95	88	86
Państwa trzecie ogółem	Wielkość (w tonach)	1 223 572	1 087 698	1 250 955	1 455 107
	<i>Indeks (2011 = 100)</i>	100	89	102	119
	Udział w rynku (w %)	6,61	6,79	7,30	8,16
	Średnia cena (EUR/t)	592	564	522	506
	<i>Indeks (2011 = 100)</i>	100	95	88	85

Źródło: Eurostat.

4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

- (60) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie czynniki i wskaźniki ekonomiczne, które mogły wpłynąć na stan przemysłu unijnego.
- (61) W tym celu Komisja rozróżniła makroekonomiczne i mikroekonomiczne wskaźniki szkody. Wskaźniki makroekonomiczne w okresie badanym zostały ustalone, przeanalizowane i ocenione na podstawie dostarczonych danych, dotyczących przemysłu unijnego. Wskaźniki mikroekonomiczne ustalono na podstawie danych zebranych i zweryfikowanych na poziomie producentów unijnych objętych próbą.

- (62) W poniższych sekcjach do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, zapasy, wielkość sprzedaży, udział w rynku i jego wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość rzeczywistego marginesu dumpingu i poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu. Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt produkcji, rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji, zdolność do pozyskania kapitału i koszty pracy.

a) *Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych*

- (63) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Wielkość produkcji (w tonach)	21 502 127	18 565 812	19 742 360	20 236 339
Wielkość produkcji <i>Indeks</i>	100	86	92	94
Moce produkcyjne (w tonach)	28 147 358	28 001 765	28 051 425	28 061 036
Moce produkcyjne <i>Indeks</i>	100	99	100	100
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	76	66	70	72

Źródło: Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (64) W okresie badanym wielkość produkcji spadła o 6 %, moce produkcyjne pozostały na tym samym poziomie, a wykorzystanie mocy produkcyjnych zmalało z 76 % do 72 %.

b) *Wielkość sprzedaży i udział w rynku*

- (65) Wielkość sprzedaży i udział w unijnym rynku przemysłu unijnego kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Wielkość sprzedaży w Unii (w tonach)	17 298 867	14 936 546	15 883 101	16 371 571
Wielkość sprzedaży w Unii <i>Indeks</i>	100	86	92	95

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Udział w rynku (w %)	93,4	93,2	92,7	91,8

Źródło: Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(66) Wielkość sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym spadła w okresie badanym o 5 %.

c) *Wzrost*

(67) Konsumpcja unijna obniżyła się o 4 % w okresie badanym, natomiast wielkość sprzedaży przemysłu unijnego spadła o 5 %, co przełożyło się na spadek udziału w rynku o 1,6 punktów procentowych.

d) *Zatrudnienie i wydajność*

(68) Zatrudnienie i wydajność w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 7

Zatrudnienie i wydajność

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Liczba pracowników	8 888	8 851	8 849	8 991
Liczba pracowników <i>Indeks</i>	100	100	100	101
Wydajność (jednostka/pracownik)	2 419	2 098	2 231	2 251
Wydajność (jednostka/pracownik) <i>Indeks</i>	100	87	92	93

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(69) W okresie badanym zatrudnienie utrzymywało się na niezmiennym poziomie. Jednocześnie wydajność spadła o 7 % w wyniku spadku produkcji, jak wskazano w tabeli 7 w motywie 68.

5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

(70) Margines dumpingu ustalony dla Chin w pierwotnym dochodzeniu znacznie przekraczał poziom *de minimis*, przy czym przez cały okres badany wielkość przywozu z Chin utrzymywała się na niskim poziomie. Gdyby środki miały jednak zostać uchylone, wpływ przewidywanego dumpingu na przemysł unijny byłby znaczny, biorąc pod uwagę rosnące wielkości i malejące ceny wywozu z Chin do państw trzecich, jak wspomniano w motywach 45 i 46. Przemysł unijny znajdował się wciąż na etapie równoważenia skutków wcześniejszego szkodliwego dumpingu ze strony przywozu walcówki pochodzącej z Chin, o czym mowa w motywie 83.

a) *Ceny i czynniki oddziałujące na ceny*

- (71) Średnie ceny naliczane przez przemysł unijny w sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 8

Średnia cena sprzedaży

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Średnia jednostkowa cena sprzedaży na rynku unijnym (EUR/t)	638	588	545	539
Średnia jednostkowa cena sprzedaży na rynku unijnym <i>Indeks</i>	100	92	85	85
Jednostkowy koszt produkcji (EUR/t)	606	581	533	514
Jednostkowy koszt produkcji <i>Indeks</i>	100	96	88	85

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

Średnia jednostkowa cena naliczana przez przemysł unijny w sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii oraz koszt produkcji spadły każde o 15 % w okresie badanym. Średnia cena sprzedaży dostosowywała się zatem do zmian kosztów.

b) *Koszty pracy*

- (72) Średnie koszty pracy przemysłu unijnego w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 9

Średni koszt pracy na pracownika

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	51 320	53 514	52 366	51 814
Średnie koszty pracy na pracownika <i>Indeks</i>	100	104	102	101

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (73) Średnie koszty pracy na pracownika utrzymały się na stałym poziomie w okresie badanym. Można to wyjaśnić przede wszystkim zwiększonymi wysiłkami ze strony przemysłu unijnego na rzecz kontroli kosztów produkcji i zachowania w ten sposób konkurencyjności.

c) Zapasy

- (74) Poziom zapasów producentów unijnych w okresie badanym kształtował się następująco:

Tabela 10

Zapasy

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	400 531	400 256	429 765	471 135
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego <i>Indeks</i>	100	100	107	118
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako wartość procentowa produkcji (%)	1,9	2,2	2,2	2,3

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (75) W okresie badanym zapasy przemysłu unijnego wzrosły ogółem o 18 %. Znaczna część produkcji walcówki obejmuje standardowe produkty i przemysł unijny musi utrzymywać pewien poziom zapasów, aby móc skutecznie zaspokoić popyt swoich klientów. Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako wartość procentowa produkcji utrzymywał się na względnie stałym poziomie, dostosowując się do zmian w produkcji przemysłu unijnego.

d) *Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału*

- (76) Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje oraz zwrot z inwestycji producenta unijnego kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	5,1	1,2	2,3	4,7
Przepływy pieniężne (w EUR)	179 540 905	82 626 580	107 291 306	159 860 366
Inwestycje (w EUR)	103 206 819	81 357 885	62 499 682	42 831 235
Zwrot z inwestycji (%)	3,8	- 0,1	0,8	3,0

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (77) Komisja określiła rentowność przemysłu unijnego, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów w ramach tej sprzedaży. Rentowność zmniejszyła się z 5,1 % do 4,7 %. Jest to wielkość niższa niż docelowy zysk w wysokości 9,9 % ustalony w dochodzeniu pierwotnym.

- (78) Przepływy pieniężne netto to zdolność przemysłu unijnego do samofinansowania swojej działalności. Były one dodatnie w okresie badanym. Jednakże w przypadku tego wskaźnika odnotowano znaczny spadek o 11 %. Budzi to wątpliwości co do zdolności przemysłu unijnego do niezbędnego samofinansowania własnej działalności.
- (79) Inwestycje wyraźnie spadły w okresie badanym – o 58 %. Były to przede wszystkim inwestycje niezbędne do modernizacji oraz ze względów konserwacyjnych i służące spełnieniu określonych prawem wymogów bezpieczeństwa. Fakt, że nie przeprowadzono żadnych inwestycji w celu zwiększenia mocy produkcyjnych, może wskazywać na ewentualne długofalowe tendencje spadkowe na rynku.
- (80) Zwrot z inwestycji to zysk netto jako odsetek wartości księgowej brutto inwestycji. Wskaźnik ten zmniejszył się z 3,8 % do 3 % w okresie badanym ze względu na zmniejszenie zysków.
- (81) Spadająca rentowność i zmniejszające się przepływy pieniężne odbiły się też niekorzystnie na zdolności przedsiębiorstwa do pozyskiwania kapitału.

e) *Produkcja na wewnętrzne potrzeby przemysłu unijnego*

- (82) Na podstawie informacji zgromadzonych podczas dochodzenia udział produkcji na wewnętrzne potrzeby nie został uznany za istotny, gdyż tylko około 11 % produkcji przemysłu unijnego było przeznaczone na własne potrzeby w ramach grupy. Zwiększenie produkcji ogólnie prowadzi do efektu ekonomii skali, który jest korzystny dla danego producenta. Przemysł unijny jest zintegrowany głównie wertykalnie, a produkcja na użytek własny jest wykorzystywana do dalszego przetwarzania na produkty o wartości dodanej w przemyśle przetwórczym. W dochodzeniu nie wykazano istnienia żadnych problemów produkcyjnych związanych z tymi przetworzonymi produktami. Produkcja na użytek własny utrzymywała się w istocie na tym samym poziomie w okresie badanym. Biorąc pod uwagę powyższe względy, Komisja uważa, że produkcja na użytek własny przemysłu unijnego nie miała żadnego negatywnego wpływu na sytuację finansową.

f) *Wnioski dotyczące szkody*

- (83) W okresie badanym wszystkie wskaźniki szkody odnoszące się do przemysłu unijnego wykazywały niekorzystne tendencje. Dokładniej mówiąc, produkcja unijna spadła o 6 %, wykorzystanie mocy produkcyjnych spadło z 76 % do 72 %, udział w rynku zmniejszył się o 1,6 punktu procentowego z 93,4 % do 91,8 %, a stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego wzrósł o 18 %. Ponadto inne wskaźniki szkody, takie jak wielkość sprzedaży niepowiązanym stronom w Unii (– 6 %) i wywóz do niepowiązanych stron (– 22 %), również podążały za negatywnym trendem. Jednostkowe ceny sprzedaży niepowiązanym stronom w Unii i koszty produkcji także spadły o 15 %. Rentowność zmalała z 5,1 % do 4,7 %. Jest to wielkość niższa niż docelowy zysk w wysokości 9,9 % ustalony w dochodzeniu pierwotnym. Inwestycje znacznie zmniejszyły się o 58 %, a przepływy pieniężne zostały ograniczone o 11 %. Zważywszy że zatrudnienie pozostawało dość stabilne, wydajność spadła o 7 %.
- (84) Te spadkowe tendencje nie mogą być jednak przypisywane przywózowi z Chin, ponieważ przywóz ten był ograniczony pod względem wielkości i udziału w rynku. Analiza koncentruje się zatem na wpływie, jaki miałyby wznowienie chińskiego przywozu na przemysł unijny, który nie przewyżczył jeszcze w pełni skutków wcześniejszych chińskich praktyk dumpingowych.

F. PRAWDOPODOBIENSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA LUB KONTYNUACJI SZKODY

1. Uwaga wstępna

- (85) Mimo że wielkość przywozu z Chin znacznie spadła po nałożeniu środków w 2009 r., uważa się, iż pozostałe duże moce produkcyjne w Chinach mogą zostać z łatwością przekierowane na rynek unijny w przypadku wygaśnięcia środków.

2. Skutki przewidywanej wielkości przywozu z Chin oraz wpływ na ceny w przypadku uchylenia środków

- (86) Jak ustalono w motywach 40–42 powyżej, całkowite moce produkcyjne w odniesieniu do walcówki wynoszą ponad 150 mln ton, podczas gdy szacowane wolne moce produkcyjne wynoszą około 50 mln ton. Obie te wielkości w dużej mierze przekraczają łączną unijną konsumpcję walcówki. Ponadto, jak wynika z chińskich statystyk, Chinom udało się w ostatnich latach przekierować nadwyżkę produkcji z Unii do innych państw, w których obowiązywało mniej ograniczeń handlu. Sytuacja ta uległa jednak zmianie, ponieważ na rynkach niektórych państw trzecich wprowadzono ostatnio środki ochronne, co skutecznie zamknęło lub przynajmniej ograniczyło dostęp dla chińskiego przywozu. Rynek unijny jest w każdym razie wciąż atrakcyjny ze względu na

stosunkowo wysokie ceny sprzedaży produktu objętego postępowaniem w porównaniu z cenami na rynkach pozostałych państw trzecich. Można zatem rozsądnie przewidywać, że z uwagi na atrakcyjność rynku unijnego z jego rozmiarem i poziomami cen znaczna część obecnej chińskiej produkcji została by ponownie skierowana do Unii w przypadku uchylecia środków. Biorąc pod uwagę aktualny obraz szkody i praktyki dumpingowe chińskich eksporterów, dochodzenie wykazało, że zaprzestanie stosowania środków prawdopodobnie prowadziłoby do znacznego wzrostu wywozu z Chin po cenach dumpingowych, powodując tym samym istotną szkodę dla przemysłu unijnego.

3. Wniosek

- (87) W świetle powyższego stwierdza się, że uchylene środków wprowadzonych w odniesieniu do przywozu z Chin najprawdopodobniej spowodowałyby ponowne wystąpienie szkody dla przemysłu unijnego.

G. INTERES UNII

- (88) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy utrzymanie obowiązujących środków antidumpingowych wobec Chin nie zaszkodziłoby interesom Unii jako całości. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu unijnego, interesu importerów oraz interesu użytkowników.
- (89) Wszystkim zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii zgodnie z art. 21 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (90) Na tej podstawie Komisja zbadała, czy mimo wniosków dotyczących prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu i szkody istnieją szczególnie ważne wskazania mogące prowadzić do wniosku, że utrzymanie obecnych środków nie leży w interesie Unii.

1. Interes przemysłu unijnego

- (91) Przemysł unijny systematycznie tracił udziały w rynku i doznał istotnej szkody w okresie badanym. W przypadku uchylecia środków przemysł unijny znalazłby się z całą pewnością w jeszcze gorszej sytuacji.
- (92) Stwierdzono zatem, że utrzymanie obowiązujących środków wobec Chin leżałoby w interesie przemysłu unijnego.

2. Interes importerów/przedsiębiorstw handlowych

- (93) Żaden z importerów ani żadne z przedsiębiorstw handlowych nie zgłosiło się w niniejszym dochodzeniu w ramach przeglądu wygaśnięcia. Nic nie wskazuje na to, aby dalsze stosowanie środków miało znaczny negatywny wpływ na ich działalność.

3. Interes użytkowników

- (94) Żaden z użytkowników nie zgłosił się w niniejszym dochodzeniu w ramach przeglądu wygaśnięcia. W pierwotnym dochodzeniu w odniesieniu do użytkowników stwierdzono, że ogólny ewentualny wpływ nałożenia środków na działalność użytkowników byłby bardzo ograniczony. Po pierwsze, przeważająca większość użytkowników kupuje walcówkę ze źródeł spoza Chin, i są to liczne źródła. Po drugie, możliwy wpływ wprowadzenia środków należy rozpatrywać w świetle produktów przetworzonych o dużej wartości dodanej. Na tej podstawie stwierdza się, że utrzymanie środków nie będzie mieć niekorzystnego wpływu na obecną sytuację użytkowników.

4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (95) W związku z powyższym Komisja uznaje, że nie ma szczególnie ważnych wskazań z perspektywy interesu Unii przemawiających przeciwko utrzymaniu obecnych środków antidumpingowych wprowadzonych wobec Chin.

H. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (96) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić utrzymanie obowiązujących środków. Wyznaczono również termin, w którym strony mają możliwość przedstawienia uwag dotyczących ujawnionych informacji. Jedna zainteresowana strona przedstawiła uwagi wspierające wnioski Komisji.
- (97) Z powyższych ustaleń wynika, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, że środki antydumpingowe wprowadzone względem przywozu walcówki pochodzącej z Chin, nałożone rozporządzeniem (WE) nr 703/2009, powinny zostać utrzymane.
- (98) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z wysoką różnicą w stawkach celnych uważa się, że w tym przypadku potrzebne są specjalnie środki, aby zapewnić odpowiednie stosowanie ceł antydumpingowych. Te specjalne środki, mające zastosowanie jedynie do przedsiębiorstwa, dla którego zastosowano indywidualną stawkę celną, obejmują: przedstawienie organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi być zgodna z wymogami określonymi w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, podlega rezydualnemu cłu antydumpingowemu mającemu zastosowanie do wszystkich pozostałych producentów.
- (99) Przedsiębiorstwo może wnioskować o stosowanie poszczególnych stawek cła antydumpingowego, jeśli później zmieni swoją nazwę. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji (¹). Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki celnej mającej wobec niego zastosowanie, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* opublikowane zostanie zawiadomienie w sprawie zmiany nazwy.
- (100) Niniejsze rozporządzenie jest zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz sztab i prętów, walcowanych na gorąco, w nieregularnych kręgach, z żeliwa, stali niestopowej lub stali stopowej, innych niż ze stali nierdzewnej, pochodzących z Chin, obecnie objętych kodami CN 7213 10 00, 7213 20 00, 7213 91 10, 7213 91 20, 7213 91 41, 7213 91 49, 7213 91 70, 7213 91 90, 7213 99 10, 7213 99 90, 7227 10 00, 7227 20 00, 7227 90 10, 7227 90 50 i 7227 90 95.

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wytwarzanych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Stawka cła antydumpingowego (%)	Dodatkowe kody TARIC
Valin Group	7,9	A930
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	24,0	A999

3. Stosowanie indywidualnej stawki celnej ustalonej dla przedsiębiorstwa wymienionego w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać datowane oświadczenie podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego taką fakturę, z podaniem jego imienia, nazwiska i stanowiska. Takie oświadczenie sporządzone jest w sposób następujący: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) walcówki sprzedanej na wywóz do Unii Europejskiej objętej niniejszą fakturą zostało wytworzone przez (nazwa przedsiębiorstwa i adres) (dodatkowy kod TARIC) w Chińskiej Republice Ludowej. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

(¹) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 października 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/1847**z dnia 14 października 2015 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 października 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	AL	45,0
	MA	141,5
	MK	46,1
	TR	56,6
	ZZ	72,3
0707 00 05	AL	36,9
	TR	115,3
	ZZ	76,1
0709 93 10	TR	137,2
	ZZ	137,2
0805 50 10	AR	163,5
	CL	149,0
	TR	110,0
	UY	81,3
	ZA	112,5
	ZZ	123,3
	0806 10 10	BR
	EG	187,8
	MA	56,6
	MK	97,5
	TR	177,1
	ZZ	158,7
0808 10 80	AR	258,5
	CL	127,9
	MK	23,1
	NZ	169,4
	ZA	145,4
	ZZ	144,9
0808 30 90	CN	65,9
	TR	134,2
	XS	95,1
	ZA	218,5
	ZZ	128,4

(¹) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2015/1848

z dnia 5 października 2015 r.

w sprawie wytycznych dotyczących polityk zatrudnienia państw członkowskich na rok 2015

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 148 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽³⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Zatrudnienia,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Państwa członkowskie i Unia, mając na względzie osiągnięcie celów w zakresie pełnego zatrudnienia i postępu społecznego określonych w art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, muszą działać na rzecz wypracowania skoordynowanej strategii dla zatrudnienia, w szczególności na rzecz wspierania wysokiego poziomu kwalifikacji i wyszkolenia pracowników i ich zdolności do dostosowywania się, oraz wspierania reagujących na zmiany gospodarcze rynków pracy. Państwa członkowskie, uwzględniając praktyki krajowe związane z funkcjami partnerów społecznych, mają uznawać wspieranie zatrudnienia za przedmiot wspólnego zainteresowania i koordynować swoje działania w tym względzie w ramach Rady.
- (2) Unia ma zwalczać wykluczenie społeczne i dyskryminację, promować sprawiedliwość społeczną i ochronę socjalną oraz równość kobiet i mężczyzn. Przy określaniu i realizacji swoich polityk i działań Unia ma brać pod uwagę wymogi związane ze wspieraniem wysokiego poziomu zatrudnienia, zapewnianiem odpowiedniej ochrony socjalnej, zwalczaniem wykluczenia społecznego, a także z wysokim poziomem kształcenia i szkolenia.
- (3) Wytyczne dotyczące polityk zatrudnienia państw członkowskich są spójne z ogólnymi wytycznymi w zakresie polityki gospodarczej państw członkowskich i Unii określonymi w zaleceniu Rady (UE) 2015/1184 ⁽⁴⁾. Stanowią one razem zintegrowane wytyczne dotyczące wdrożenia strategii „Europa 2020” i mają zostać przyjęte przez Radę, aby nadawać kierunek politykom państw członkowskich i Unii.
- (4) Zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) Unia opracowała i wdrożyła instrumenty koordynacji polityki w dziedzinie polityki budżetowej, makroekonomicznej i strukturalnej. W ramach europejskiego semestru połączono ze sobą różne instrumenty, tworząc nadrzędne ramy dla zintegrowanego wielostronnego nadzoru nad polityką gospodarczą, polityką budżetową, polityką zatrudnienia i polityką społeczną; europejski semestr ma służyć osiągnięciu celów strategii „Europa 2020”, w szczególności w zakresie zatrudnienia, edukacji i ograniczania ubóstwa, określonymi w decyzji Rady 2010/707/UE ⁽⁵⁾. Oczekuje się, że usprawnienie i wzmocnienie europejskiego semestru przewidziane w przedstawionej przez Komisję rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2015 r. przyczynią się do dalszej poprawy jego funkcjonowania.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 8 lipca 2015 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia z dnia 27 maja 2015 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Opinia z dnia 4 czerwca 2015 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽⁴⁾ Zalecenie Rady (UE) 2015/1184 z dnia 14 lipca 2015 r. w sprawie ogólnych wytycznych dotyczących polityk gospodarczych państw członkowskich i Unii Europejskiej (Dz.U. L 192 z 18.7.2015, s. 27).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2010/707/UE z dnia 21 października 2010 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich (Dz.U. L 308 z 24.11.2010, s. 46).

- (5) Kryzys finansowy i gospodarczy ujawnił i uwypuklił istotne słabości gospodarki Unii i gospodarek jej państw członkowskich. Uwidocznił on również istnienie ścisłej współzależności między gospodarkami i rynkami pracy państw członkowskich. Zapewnienie, by Unia podążała w kierunku osiągnięcia inteligentnego, trwałego i sprzyjającego włączeniu społecznemu wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy, to główne wyzwanie, z jakim trzeba się dzisiaj zmierzyć. Wymaga to skoordynowanych, ambitnych i skutecznych działań politycznych zarówno na szczeblu unijnym, jak i na szczeblu krajowym, zgodnie z postanowieniami TFUE oraz zasadami zarządzania gospodarczego Unii. Poprzez połączenie środków odnoszących się do podaży i popytu te działania z zakresu polityki powinny obejmować stymulowanie inwestycji, a także odnowione zobowiązanie na rzecz reform strukturalnych i odpowiedzialności budżetowej przy jednoczesnym uwzględnieniu ich skutków dla zatrudnienia i społeczeństwa. W związku z tym zawarta we wspólnym sprawozdaniu Rady i Komisji o zatrudnieniu za rok 2015 tabela wyników zawierająca wskaźniki zatrudnienia i wskaźniki społeczne jest szczególnie użytecznym narzędziem pomagającym w stosownym czasie wykryć najważniejsze problemy i rozbieżności w zakresie zatrudnienia i polityki społecznej oraz określić obszary, w których środki polityczne są najbardziej potrzebne.
- (6) Reformy rynku pracy, w tym krajowe mechanizmy ustalania płac, powinny być zgodne z krajowymi praktykami dialogu społecznego i umożliwić niezbędną przestrzeń polityczną dla szerokiego uwzględniania zagadnień społeczno-gospodarczych.
- (7) Państwa członkowskie i Unia powinny także zająć się społecznymi skutkami kryzysu oraz dążyć do budowy spójnego społeczeństwa poprzez wzmocnienie pozycji obywateli, tak aby mogli oni przewidywać zmiany i radzić sobie z nimi, a tym samym aktywnie uczestniczyć w życiu społecznym i gospodarczym. Należy zagwarantować wszystkim dostęp i szanse, a także ograniczyć ubóstwo i wykluczenie społeczne, w szczególności przez zapewnienie skutecznego funkcjonowania rynków pracy i systemów zabezpieczenia społecznego oraz usuwanie przeszkód utrudniających uczestnictwo w rynku pracy. Państwa członkowskie powinny również zapewnić, aby korzyści płynące ze wzrostu gospodarczego były odczuwalne dla wszystkich obywateli i we wszystkich regionach.
- (8) Działania zgodne ze zintegrowanymi wytycznymi dotyczącymi wdrożenia strategii „Europa 2020” stanowią istotny wkład w realizację celów strategii „Europa 2020” na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju. Strategia „Europa 2020” powinna opierać się na zintegrowanym zestawie europejskich i krajowych polityk, które państwa członkowskie i Unia powinny realizować w celu osiągnięcia pozytywnego efektu mnożnikowego skoordynowanych reform strukturalnych, zapewnienia odpowiedniej kombinacji ogólnych polityk gospodarczych i bardziej spójnego wkładu polityk europejskich w realizację celów strategii „Europa 2020”.
- (9) Te zintegrowane wytyczne skierowane są do państw członkowskich i Unii, a ich realizacja powinna przebiegać w porozumieniu ze wszystkimi władzami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi, przy ścisłym włączeniu do tego procesu parlamentów, a także partnerów społecznych oraz przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego.
- (10) Zintegrowane wytyczne dotyczące wdrożenia strategii „Europa 2020” zawierają wskazówki dla państw członkowskich w zakresie wprowadzania w życie reform w sposób odzwierciedlający współzależności między państwami członkowskimi. Wytyczne te są zgodne z paktem stabilności i wzrostu i z obowiązującym prawodawstwem europejskim. Te zintegrowane wytyczne powinny stanowić podstawę zaleceń dla poszczególnych krajów, jakie Rada może kierować do państw członkowskich.
- (11) Komitet Zatrudnienia i Komitet Ochrony Socjalnej powinny monitorować wdrażanie stosownych polityk w świetle wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia zgodnie ze swoimi mandatami, których podstawa jest określona w Traktacie. Komitety te i inne organy przygotowawcze Rady zaangażowane w koordynację polityk gospodarczych i społecznych powinny ściśle współpracować,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym przyjmuje się przedstawione w załączniku wytyczne dotyczące polityk zatrudnienia państw członkowskich. Wytyczne te stanowią część zintegrowanych wytycznych dotyczących wdrożenia strategii „Europa 2020”.

Artykuł 2

Państwa członkowskie uwzględniają wytyczne określone w załączniku w swoich politykach zatrudnienia i programach reform, w sprawie których przekazywane są sprawozdania zgodnie z art. 148 ust. 3 TFUE.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 5 października 2015 r.

W imieniu Rady
N. SCHMIT
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

**WYTYCZNE DOTYCZĄCE POLITYKI ZATRUDNIENIA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH
CZĘŚĆ II ZINTEGROWANYCH WYTYCZNYCH DOTYCZĄCYCH WDROŻENIA STRATEGII „EUROPA 2020”**

Wytyczna 5: Pobudzanie zapotrzebowania na pracę

Państwa członkowskie powinny ułatwiać tworzenie dobrej jakości miejsc pracy, redukować bariery, na jakie napotykają przedsiębiorstwa w zatrudnianiu ludzi, promować przedsiębiorczość, w szczególności wspierać tworzenie i rozwój małych przedsiębiorstw. Państwa członkowskie powinny aktywnie promować gospodarkę społeczną i sprzyjać innowacjom społecznym.

Należy przenieść obciążenia podatkowe z pracy na inne źródła opodatkowania, które mają mniej niekorzystny wpływ na zatrudnienie i wzrost gospodarczy, przy jednoczesnej ochronie przychodów na potrzeby adekwatnej ochrony socjalnej i wydatków stymulujących wzrost gospodarczy. Zmniejszenie opodatkowania pracy powinno być ukierunkowane na usuwanie przeszkód i czynników zniechęcających do uczestnictwa w rynku pracy, zwłaszcza w odniesieniu do osób najbardziej oddalonych od rynku pracy.

Państwa członkowskie powinny, wspólnie z partnerami społecznymi i zgodnie z praktykami krajowymi, zachęcać do korzystania z mechanizmów ustalania płac, co pozwoli na dostosowanie wynagrodzeń do zmian wydajności pracy. Należy wziąć pod uwagę różnice w umiejętnościach i rozbieżności w wynikach gospodarczych poszczególnych regionów, sektorów i przedsiębiorstw. Podczas ustalania minimalnych płac państwa członkowskie i partnerzy społeczni powinni uwzględnić ich wpływ na ubóstwo pracujących, tworzenie miejsc pracy i konkurencyjność.

Wytyczna 6: Zwiększenie podaży pracy, umiejętności i kompetencji

Państwa członkowskie, we współpracy z partnerami społecznymi, powinny promować wydajność i szanse na rynku pracy poprzez należyte udostępnianie odpowiedniej wiedzy, umiejętności i kompetencji. Państwa członkowskie powinny dokonać niezbędnych inwestycji we wszystkie systemy kształcenia i szkolenia, aby zwiększać ich skuteczność i wydajność w podwyższaniu poziomu umiejętności i kompetencji siły roboczej; pozwoli to im lepiej przewidywać i dostosowywać się do szybko zmieniających się potrzeb dynamicznych rynków pracy w gospodarce, która jest w coraz większym stopniu objęta cyfryzacją, i w kontekście zmian technologicznych, środowiskowych i demograficznych. Państwa członkowskie powinny zwiększyć wysiłki zmierzające do poprawy dostępu do wysokiej jakości uczenia się przez całe życie dla wszystkich i realizacji strategii aktywnego starzenia się, aby umożliwić wydłużenie życia zawodowego.

Należy zająć się strukturalnymi słabościami w systemach kształcenia i szkolenia w celu zapewnienia wysokiej jakości efektów uczenia się oraz aby zwalczać zjawisko przedwczesnego kończenia nauki. Państwa członkowskie powinny zwiększyć poziom wykształcenia, propagować systemy kształcenia oparte o pracę, takie jak dwutorowe systemy kształcenia, podnieść poziom szkoleń zawodowych i zwiększyć możliwości uznawania i potwierdzania umiejętności i kompetencji nabywanych poza formalnym systemem kształcenia.

Należy zająć się kwestiami wysokiego bezrobocia i braku aktywności. Powinno się znacznie zredukować bezrobocie długoterminowe i strukturalne oraz zapobiegać mu przy użyciu kompleksowych i wzajemnie wzmacniających się strategii, które obejmują zindywidualizowane aktywne wsparcie powrotu na rynek pracy. W sposób kompleksowy należy się zająć bezrobociem wśród młodzieży i wysokim wskaźnikiem młodzieży niekształcącej się, niepracującej ani nie szkolącej się – w drodze strukturalnej poprawy przechodzenia od kształcenia do zatrudnienia, w tym poprzez pełne wdrożenie gwarancji dla młodzieży.

Bariery utrudniające uczestnictwo w rynku pracy powinny zostać zmniejszone, w szczególności w stosunku do grup defaworyzowanych.

Zwiększyć należy uczestnictwo kobiet w rynku pracy oraz zapewnić równouprawnienie kobiet i mężczyzn, w tym poprzez równość wynagrodzenia. Propagować należy godzenie życia zawodowego z rodzinnym, w szczególności poprzez dostęp do wczesnej edukacji dla dzieci, usług dotyczących sprawowania opieki i opieki długoterminowej, które charakteryzują się wysoką jakością i są przystępne cenowo.

Państwa członkowskie powinny w pełni wykorzystywać Europejski Fundusz Społeczny i inne fundusze UE w celu wspierania zatrudnienia, włączenia społecznego, uczenia się przez całe życie, edukacji i w celu ulepszenia administracji publicznej.

Wytyczna 7: Poprawa funkcjonowania rynków pracy

Państwa członkowskie powinny uwzględnić zasady elastyczności i bezpieczeństwa (zasady modelu *flexicurity*). Powinny zmniejszyć segmentację na rynkach pracy i zapobiegać jej oraz zwalczać pracę nieregulowaną. Przepisy w zakresie ochrony zatrudnienia, prawo pracy oraz instytucje zajmujące się tą kwestią powinny zapewniać odpowiednie środowisko dla zatrudnienia, przy zachowaniu odpowiedniego poziomu ochrony pracujących i osób poszukujących pracy. Należy

zapewnić wysoką jakość zatrudnienia, przez co rozumie się bezpieczeństwo społeczno-gospodarcze, organizację pracy, możliwości w zakresie kształcenia i szkolenia, warunki pracy (co obejmuje zdrowie i bezpieczeństwo) oraz równowagę między życiem zawodowym a prywatnym.

Zgodnie z praktykami krajowymi i w ramach wspierania lepszego funkcjonowania i skuteczności dialogu społecznego na szczeblu krajowym państwa członkowskie powinny ściśle współpracować z parlamentami krajowymi i partnerami społecznymi w opracowywaniu i wdrażaniu stosownych reform i polityk.

Państwa członkowskie powinny prowadzić bardziej aktywne polityki dotyczące rynku pracy, zwiększając ich skuteczność, ukierunkowanie na cele, działania informacyjne, zasięg oraz powiązania z pasywnymi środkami, które to polityki wraz z towarzyszącymi prawami i obowiązkami pozwolą bezrobotnym na aktywne poszukiwanie pracy. Polityki te powinny mieć na celu lepsze dostosowywanie umiejętności do potrzeb rynku pracy i wspieranie zrównoważonych przemian.

Państwa członkowskie powinny dążyć do tego, by publiczne służby zatrudnienia działały lepiej i w sposób wydajniejszy, tak by zmniejszyć bezrobocie i skrócić okresy bezrobocia poprzez wspieranie osób poszukujących pracy przy użyciu dostosowanych propozycji usług, wspieranie popytu na rynku pracy i wdrażanie systemów pomiaru wyników. Państwa członkowskie powinny skutecznie aktywizować i umożliwiać udział w rynku pracy tym, którzy mogą w nim uczestniczyć, jednocześnie chroniąc tych, którzy nie są w stanie tego robić. Państwa członkowskie powinny promować rynki pracy otwarte dla mężczyzn i kobiet, wdrażając skuteczne środki antydyskryminacyjne, oraz zwiększać szanse na zatrudnienie poprzez inwestowanie w kapitał ludzki.

Należy wspierać mobilność pracowników w celu wykorzystania całego potencjału europejskiego rynku pracy. W pracowniczych programach emerytalnych i w uznawaniu kwalifikacji zlikwidować należy bariery utrudniające mobilność. Państwa członkowskie powinny jednocześnie przeciwdziałać nadużywaniu obowiązujących przepisów oraz dostrzegać problem potencjalnego drenażu mózgów z niektórych regionów.

Wytoczna 8: Działania na rzecz włączenia społecznego, zwalczania ubóstwa i promowania równych szans

Państwa członkowskie powinny zmodernizować systemy zabezpieczenia społecznego w celu zapewnienia wydajnej, skutecznej i odpowiedniej ochrony na wszystkich etapach życia jednostki, dbając o włączenie społeczne, promując równość szans, w tym dla kobiet i mężczyzn, i podejmując działania niwelujące nierówności. Uzupełnienie podejścia uniwersalnego o podejście selektywne poprawi skuteczność, a uproszczenie powinno doprowadzić do lepszej dostępności i jakości. Większą uwagę należy poświęcić strategiom zapobiegania i strategiom zintegrowanym. Systemy zabezpieczenia społecznego powinny promować włączenie społeczne poprzez zachęcanie ludzi do aktywnego uczestnictwa w rynku pracy i w społeczeństwie. Kluczowe znaczenie mają dostępne, wysokiej jakości i przystępne cenowo usługi, takie jak opieka nad dziećmi, opieka pozaszkolna, kształcenie, szkolenia, mieszkalnictwo, usługi zdrowotne i opieka długoterminowa. Obejmuje to również zwrócenie szczególnej uwagi na podstawowe usługi i działania służące zapobieganiu wczesnemu kończeniu nauki, zmniejszeniu ubóstwa pracujących i zwalczaniu ubóstwa i wykluczenia społecznego.

Do tego celu należy użyć różnych uzupełniających się instrumentów ukierunkowanych na indywidualne potrzeby, zgodnie z zasadami aktywnego włączenia, w tym usług wspomagających aktywizację zawodową, dostępnych usług wysokiej jakości i adekwatnego wsparcia dochodu. Systemy zabezpieczenia społecznego powinny być zaprojektowane w taki sposób, aby ułatwić uwzględnienie wszystkich uprawnionych osób, wspierać ochronę i inwestycje w kapitał ludzki oraz przyczyniać się do zapobiegania ubóstwu i wykluczeniu społecznemu, ich ograniczania i ochrony przed nimi.

W kontekście rosnącej długowieczności i zmian demograficznych państwa członkowskie powinny zapewnić stabilność i adekwatność systemów emerytalnych dla kobiet i mężczyzn. Państwa członkowskie powinny zwiększyć jakość, dostępność, wydajność i skuteczność systemów opieki zdrowotnej i opieki długoterminowej przy jednoczesnym utrzymaniu stabilności.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/1849**z dnia 13 października 2015 r.****w sprawie środków zapobiegających wprowadzeniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w niej organizmów szkodliwych w odniesieniu do niektórych warzyw pochodzących z Ghany**

(notyfikowana jako dokument nr C(2015) 6858)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzeniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 3 zdanie trzecie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Państwa członkowskie przeprowadziły kontrole zdrowia roślin w odniesieniu do przesyłek niektórych roślin i produktów roślinnych pochodzących z Ghany; w wyniku tych kontroli stwierdzono, że wiele z tych roślin i produktów roślinnych jest porażonych organizmami szkodliwymi, głównie *Tephritidae* spoza Europy, takimi jak *Ceratitis cosyra* (Walker), *Thrips palmi* Karny czy *Bemisia tabaci* (Genn.). Od 2009 r. znacznie wzrosła liczba przesyłek z Ghany zatrzymanych w Unii ze względu na obecność organizmów szkodliwych. Większość przypadków zatrzymania dotyczy roślin, innych niż nasiona, *Capsicum* L., *Lagenaria* Ser., *Luffa* Mill., *Momordica* L. i *Solanum* L. innych niż *S. lycopersicum* L. (zwanych dalej „określonymi towarami”).
- (2) Audyty przeprowadzone przez Komisję w Ghanie w latach 2012 i 2015 ujawniły niedociągnięcia w systemie fitosanitarnej certyfikacji wywozu. Mimo zapewnień i działań zapowiadanych przez ghańskie właściwe organy liczba przypadków zatrzymania ponownie wzrosła.
- (3) W świetle wyników wspomnianych audytów i liczby zatrzymań Komisja stwierdziła, że fitosanitarne środki ochronne stosowane obecnie w Ghanie są niewystarczające, aby zapewnić, by przesyłki roślin i produktów roślinnych pochodzących z tego państwa były wolne od organizmów szkodliwych, lub wyeliminować ryzyko wprowadzenia organizmów szkodliwych do Unii poprzez przywóz określonych towarów.
- (4) Należy przedsięwziąć środki w celu wyeliminowania ryzyka stwarzanego przez przywóz do Unii określonych towarów. W związku z powyższym należy zakazać wprowadzania określonych towarów do Unii.
- (5) Środki powinny obowiązywać do dnia 31 grudnia 2016 r., co umożliwi wyeliminowanie istniejącego ryzyka wprowadzenia organizmów szkodliwych i pozwoli Ghanie poprawić system certyfikacji.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zakazuje się wprowadzania na terytorium Unii roślin – innych niż nasiona – *Capsicum* L., *Lagenaria* Ser., *Luffa* Mill., *Momordica* L. i *Solanum* L. innych niż *S. lycopersicum* L.

Artykuł 2

Art. 1 stosuje się do dnia 31 grudnia 2016 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 października 2015 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL